

مثالی بزنم. فرض کنید در یک مسابقه وزنه‌برداری یک ورزشکار ۲۰۰ کیلو وزنه را بلند می‌کند. ورزشکاران دیگر و حتی مردم پیش خود می‌گویند که اگر ما بخواهیم چنین وزنه‌ای را بلند کنیم، چه فشار زیادی متحمل می‌شویم. گاهی برای اینکه نشان بدهیم چه قدرتی داریم، باید یک وزنه سنگین بلند کنیم که پس از آن پرچم کشورمان بالا برود. هر رشته‌ای در دنیا این قضیه را دارد. در کار ما هم این طور است که باید به بقیه ثابت کنیم چنین قدرتی داریم.

▲ اثبات قدرت دریایی ایران در اقیانوس‌ها

اهمیت اثبات چنین قدرتی چیست؟ پس از انقلاب ما تا الان کاملاً تحریم بودیم و واقعاً وارد کردن یک نقشه، پیچ و دستگاه جوش برای ما کار سختی بود ولی بعد از این سال‌ها ما یک کشتی ناوشکن ساختیم که کاملاً ساخت دست خودمان است. اینکه می‌گوییم ساختیم به این معنی است که حتی رادارش هم ساخت خودمان است. سونار، بدنه و تمام جوشکاری و طراحی هم همین طور.

از آن گذشته سالی که من در نیروی دریایی استخدام شدم، افسرها عموماً فارغ‌التحصیل دانشگاه‌های انگلیس و آمریکا بودند اما اکنون در نیروی دریایی از فرمانده تا آخرین رده همه در ایران تحصیل کرده‌اند. درجه‌دارهای ما در کشور خودمان درس خوانده‌اند، سوار ناوی شدیم که ساخت خودمان است و با آن وزنه‌ای را زدیم که سنگین‌تر از آن دیگر نمی‌شود؛ ما دور کره زمین رفتیم و برگشتیم. این موضوع معنی بسیار دارد. ناوی که به دریا می‌رود، هزاران قطعه دارد که هر کدام ساخت یکی از صنایع همین کشور است. این قطعات همه ساخت یک جا نیست و این نشان می‌دهد که چه برنامه‌ریزی و مدیریتی در کار بود که این ناو با این افراد ساخته شد و به دریا رفت.

یک سفر معمولی خانوادگی نیاز به برنامه‌ریزی زیادی دارد. مسیر، محل اقامت، بار سفر، غذا و لباس و.... ما بیش از ۳۵۰ نفر ملوان را سوار دو ناو کردیم؛ یک ناوشکن و یک ناو پشتیبانی و به آنها گفتیم که بیشتر از هفت ماه روی دریا دور کره زمین بزنند و برگردند. اگر این افراد حداقل روزی یک نان بخواهند، روزانه ۳۵۰ نان لازم است. برنامه‌ریزی برای حرکت این ناوگروه شامل موارد بسیار زیادی می‌شود.

یکی از جنبه‌هایی که درباره سفر این ناوگروه دوست دارم در کل کشور به آن توجه شود، همین است. حتماً زیاد شنیده‌اید که در ایران کار جمعی نمی‌شود انجام داد، کار فنی و تخصصی نمی‌شود کرد. می‌ی‌گویند جوانان این مملکت بسیاری از کارها را نمی‌توانند انجام دهند. در ناوگروهی که رفته، هم جوانان این مملکت هستند که سن و سال‌شان حدود ۲۰ و ۲۲ ساله است. بیشترشان در همین سن و سال هستند. کسی هم سن و سال من در ناوگروه نیست. این طور بگویم که همه جوان هستند و این جوانان با یک برنامه‌ریزی

همه دنیا برنامه‌ریزی‌هایی دارند که بتوانند خطوط کشتیرانی خود را ایمن کنند. ما حتی قبل از دوران دفاع مقدس، بیشتر از ۱۰ هزار کشتی را اسکورت کرده بودیم اما پس از سال ۸۸، وقتی دیدیم که پدیده دزدی دریایی زیاد شده، با فرمانی که رهبر معظم انقلاب صادر کردند، ما در آن منطقه مستقر شدیم و از کشتی‌ها و تجارت خودمان مراقبت کردیم. چنین اقداماتی در بسیاری از کشورهای دیگر از قبل اتفاق افتاده بود. براساس قوانین سازمان ملل متحد، نیروی دریایی کشورها به مناطقی که دزدان دریایی هستند، کشتی اعزام می‌کنند و مستقر می‌شوند

و براساس قوانین سازمان ملل متحد است. در واقع همه اقدامات نیروی دریایی ارتش جمهوری اسلامی براساس قوانین بین‌المللی است.

به همین دلیل ما از سال ۸۸ ناوگروه‌های مختلفی را به منطقه خلیج عدن و دریای سرخ تا کانال سوئز و بعضی از دیگر مناطق دنیا اعزام کردیم؛ مثلاً سواحل چین و در یکی از معروف‌ترین اعزام‌ها، شناورهای ما آفریقا را دور زدند و تا سن پترزبورگ رفتند که این دریانوردی در تلویزیون هم نمایش داده شد. حدود ۴۰ هزار کیلومتر، یعنی یک دور خط استوا رفتیم.

اکنون در خدمت شما هستم، ناوگروه ۹۰ در دریاست. ناوگروه‌های ۸۹ و ۸۸ بازگشته‌اند اما دریانوردی ناوگروه ۸۶ قدری طولانی شد که در این مدت دو یا سه ناوگروه دیگر رفتند و آمدند و این ناوگروه به دلیل تفاوت مأموریت، هنوز روی دریاست. چرا ناوگروه ۸۶ به مأموریت رفت؟ اجازه بدهید

ایمن». اصطلاح انگلیسی آن را دوست ندارم به کار ببرم اما در علوم بین‌المللی ناوبری و کشتیرانی به آن «white shipping» می‌گویند. به این معنی که دریانوردان به دنبال کشتیرانی بدون آلودگی دریایی، بدون دزدان دریایی و... هستند؛ چراکه درصد زیادی از مایحتاج کشورها، از طریق دریا منتقل می‌شود و راه‌های هوایی و زمینی در این زمینه کمتر حضور دارند. حجم مبادلات نیز بسیار بیشتر است. ما کانتینرهای داریم که وقتی وارد بندر می‌شوند، هزار تریلی باید بار آن را جابه‌جا کنند.

▲ ۱۷۴ کشتی در جمهوری اسلامی

کشتیرانی جمهوری اسلامی بیشتر از ۱۷۴ کشتی دارد که در خاورمیانه در نوع خودش بی‌نظیر است. شرکت ملی نفتکش ایرانی بیشتر از ۱۵ و نیم میلیون تن قدرت دارد که جزو ابرقدرت‌های حمل و نقل نفت و ميعانات گازی در دنیا است. این اعداد نشان می‌دهد که ایران چه حجم تجارت عظیمی را در دنیا به عهده دارد و همه این تحریم‌هایی که به کشورمان تحمیل شد، باز هم هیچ وقت نتوانسته این تجارت را به صفر برساند. علت هم این است که جایگاه ایران در دنیا بسیار مهم است. ایران در وسط دنیا قرار گرفته و نمی‌شود نادیده‌اش گرفت. دلیل دیگر هم این است که ما ابرقدرت انرژی در دنیا هستیم. باید جنسی را از ما بخرند که نیاز دارند.

به همین دلیل ما چند سازمان دریایی داریم که راهبردی‌ترین آنها نیروی دریایی است. کار این نیرو این است که رفت و آمد کشتی‌ها در محیطی امن و ایمن باشد.

حتماً شنیده‌اید که در منطقه شاخ آفریقا که امروزه کشورهایی مانند سومالی، جیبوتی و... قرار دارند، به دلیل فقر زیاد، پدیده دزدان دریایی شدت گرفته بود. این پدیده از قبل از سال ۱۳۸۸ بود. در همه مناطق ساحلی و پررفت و آمد دنیا که حجم تجارت بالا است و مردم فقیر هستند، چنین اتفاقاتی می‌افتد مثلاً در مالاکا. شب‌ها به داخل کشتی می‌آیند و به اموال کشتی دست درازی کرده و دریانوردان را دستگیر می‌کنند. در فیلم‌های مختلف دیده‌اید که از دریانوردان می‌خواهند خطاب به مسئولان کشورشان درخواست پول کنند تا آزاد شوند.

به همین دلیل همه دنیا برنامه‌ریزی‌هایی دارند که بتوانند خطوط کشتیرانی خود را ایمن کنند. ما حتی قبل از دوران دفاع مقدس، بیشتر از ۱۰ هزار کشتی را اسکورت کرده بودیم اما پس از سال ۸۸، وقتی دیدیم که پدیده دزدی دریایی زیاد شده، با فرمانی که رهبر معظم انقلاب صادر کردند، ما در آن منطقه مستقر شدیم و از کشتی‌ها و تجارت خودمان مراقبت کردیم. چنین اقداماتی در بسیاری از کشورهای دیگر از قبل اتفاق افتاده بود. براساس قوانین سازمان ملل متحد، نیروی دریایی کشورها به مناطقی که دزدان دریایی هستند، کشتی اعزام می‌کنند و مستقر می‌شوند. می‌خواهم بگویم کاری که انجام می‌دهیم کاملاً قانونی